

[Korsgaard.]

kan tage beløb til erstatning til en del indenfor mejerikredsen og på forhånd sige, at de leverandører, der på daværende tidspunkt havde kastning indenfor deres besætning, ingen erstatning kan få, så er der noget inden i mig, der er imod en sådan foranstaltning. Resultatet af det vil nemlig blive, at man af mejeriets fælleskasse kan tage et beløb og give det til erstatning til nogle, hvorimod enkelte andre, som er så uheldige allerede at have sygdommen indenfor deres besætning, er med til at betale af fælleskassen uden at kunne udnytte de goder, som fælleskassen ellers stilles til rådighed for.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg tror i og for sig ikke, der er nogen divergens mellem det ærede medlem og mig, for det, som er og må være meningen, er, at enhver nysmittet besætning kan få en erstatning i det omfang, som er nødvendigt, og som forudsætningerne betinger. Jeg synes ikke, der kan blive nogen uoverensstemmelse her.

Det er da også ligetil, at det ærede medlem ikke fortsat kan gøre sig håb om — og det forstod han også selv — at købe kreaturer på eksportmarkedet og tilføre dem til ferner i udrenset område. Det er navnlig det, vi vil til livs, fordi det har virket urimeligt, at man i en mejerikreds har kunnet vedtage udrensning og så samtidig se, at handelsfolk, som føler mindre ansvar i den henseende, kan blive ved at føre smitekilder ind. Det er noget af det, vi vil til livs og forhåbentlig også kommer til livs.

Korsgaard: I det ene spørgsmål er der ingen divergens mellem os, men med hensyn til det andet spørgsmål brugte den højtærede minister udtrykket nysmittet, og dér er det, divergensen kommer. Såvidt jeg har forstået de regler, som man i visse mejerier er ved at søge gennemført, går de netop ud på, at en nysmittet besætning kan få erstatning, hvorimod den gammelsmittede, den, der endnu har kastningsreagerter indenfor besætningen, ikke kan få. I denne henseende har jeg arbejdet for, at nysmittede dyr indenfor en sådan besætning også skulle komme ind under de samme regler. Der er ikke noget at sige til, at man ikke kan få noget for de dyr, der er angrebet, men jeg synes, det er urimeligt, at man skal være med til at betale og så ikke skulle kunne få erstatning, hvis man får nysmittede dyr indenfor den gamle besætning.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg synes, det bliver meget vanskeligt at definere

det begreb, for det ærede medlem siger, at det, det drejer sig om, er en besætning, som i forvejen er smittet, og hvortil der indkøbes dyr, som bliver smittet. Men der er da formentlig ingen, der køber rensede dyr ind i en smittet besætning.

Korsgaard: Nej, det er ikke indkøbte dyr, der er tale om. Den højtærede landbrugsminister ved jo lige så godt som jeg, at man lader sin besætning prøve en gang imellem, og selvom man tror, at man er færdig, altså at man har kastningen udryddet, kan der dog ved en ny blodprøve komme nye reagerter, som man selvfølgelig hurtigst muligt må skille sig af med.

Landbrugsministeren (Sønderup): Ja, men hvis en besætning een gang for alle er erklæret ren, må den også komme ind under de nye regler. Vi kan ikke have et blandet forhold, hvor det drejer sig dels om en halvvejs rensset besætning, dels en besætning, hvor der tages nye dyr ind.

Korsgaard: Selvom besætningen er rensset, selvom samtlige dyr i besætningen har bestået blodprøven, er den ikke dermed erklæret fri. Der skal gå en vis periode, inden man får sit certifikat, og indtil man får det, kan det udmærket ske, at nye tilfælde af kastning opstår indenfor den samme besætning. Og det er sådanne tilfælde, jeg ville have at forsikringen også skulle erstatte.

Landbrugsministeren (Sønderup): Hvis der er en saglig begrundelse for det, det ærede medlem anfører, må man selvfølgelig se på det, men det gælder jo i alle disse forhold, at vi ikke går et eneste skridt længere, end de pågældende landorganisationer eller mejeriorganisationer har været enige om.

Johs. Larsen (Tune): Jeg vil gerne sige til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Korsgaard har fremsat vedrørende kastningsbekæmpelsen, at jeg synes, det er et lidt urimeligt krav, at den besætning, som pr. dato har rensset sig for smitsom kastning, i den periode, der går fra den første blodprøve til den anden, og som er på 6 måneder, skal være stillet som en registreret besætning, hvori der forekommer nysmitte.

Man må nemlig gå ud fra, at i den besætning, som endnu ikke er erklæret smittefri, fordi der skal foretages endnu en blodprøve, er der større sandsynlighed for, at der opstår kastningssmitte indefra end udefra, og derfor